

شاہ حسین رحمۃ اللہ

شاہ حسین رحمۃ اللہ 1539ء نوں نکلسالی دروازہ لاہور وچ شیخ عثمان دے گھر پیدا ہوئے۔ آپ دے دادا کلجس رائے ہندوؤں مسلمان ہوئے سن۔ آپ دے والد شیخ عثمان کھڈی واکم کر دے سن۔

شاہ حسین رحمۃ اللہ نے مدہلی تعلیم گھر وچ ای حاصل کیتی۔ فیرمولوی ابو بکر دے مکتب وچ داخل ہو کے بارہ 12 ورہیاں دی عمر وچ قرآن پاک حفظ کیتا۔ دنیاوی علوم حاصل کرن مگروں حضرت بہلول دریائی کولوں رُوحانی فیض حاصل کیتا۔ آپ ساری رات راوی کنڈھے کلام پاک دی تلاوت کر دے، سویرے داتا صاحب دے مزار تے حاضری دیندے تے زہد تے عبادت وچ مصروف رہندے۔

اک دیہاڑے تفسیر مدارک پڑھدیاں ہویاں آپ اُتے سرمستی تے بے خودی طاری ہو گئی۔ سرمستی دا ایہہ عرصہ پنجی 25 ورہے رہیا۔ ایس دوران آپ دی ملاقات مادھولال حسین نال ہوئی۔ جیہڑا آپ دیاں کرامتاں وکھ کے مرید ہو گیا تے اسلام قبول کر لیا۔ شاہ حسین رحمۃ اللہ نے 1599ء نوں انتقال فرمایا تے اوہناں مگروں مادھولال گدی نشین ہو یا۔

شاہ حسین رحمۃ اللہ نے پنجابی وچ صرف کافیاں لکھیاں۔

آپ دیاں کافیاں وچ تصوف دے بوہت سارے مسئلایاں دا ذکر اے۔ آپ موسیقی دے ماہر سن، ایس پاروں آپ دیاں کافیاں وچ موسیقی گٹ گٹ کے بھری ہوئی اے۔ آپ نے چرخے نوں علامت بنا کے چرخے دے سارے انگاں دے حوالے نال بندیاں نوں نیک عمل کرن دی تلقین کیتی اے۔ آپ دیاں کافیاں وچ علامتاں دا خوبصورت استعمال اے۔ ایس توں اڈسوز تے گداز، بھرتے فراق تے مت دیاں گلاں آپ دے کلام دے خاص موضوعات نیں۔

کافیاں

(1)

رتا میرے حال دا محرم تُوں

اندرتُوں تہیں باہرتُوں تہیں روم روم وچ تُوں
تُوں تہیں تانا تُوں تہیں بانا سبھ کچھ میرا تُوں
کہے حسین فقیر نماں میں ناہیں سبھ تُوں

(2)

فی تینوں رب نہ بھلے دُعا فقیراں دی ایہا
رب نہ بھلی ہو رہ سبھ کچھ بھلی رب نہ بھلن جیہا
سو تارو پا سبھ بھلن ویسی عشق نہ گدا ایہا
ہورناں نال ہسیدی کھڈی بندی بشوہ نال گھو گھٹ کیا

چارے نین گڈوڑ ہوئے، وچ وچولا کھیا
عشق چو بارے پائیو جھاتی ہن تینوں غم کھیا
آئیے دی سونہد، باہل دی سونہد، گل چنگیر ڈی اسیا
جس جو بن دا توں مان کر بندی سوجل بل تھسی کھیا
کھے حسین فقیر ساکھیں دا، مرناں تاں مانا کھیا